

ПИСМА НА ГОЦЕ ДЪЛЧЕВЪ

МАТЕРИАЛИ ЗА ИСТОРИЯТА НА МАКЕДОНСКИТЕ ОСВОБОДИТЕЛНИ БОРБИ.

Отъ К. Мирчевъ

Въ обнародвания до сега материалъ за историята на македонските революционни борби преобладава мемоарната литература. Първо място държат публикуваните отъ Македонския наученъ институтъ спомени на видни македонски революционери, записани въ по-голямата си част грижливо отъ проф. Л. Милетичъ. Отъ личната кореспонденция на македонските революционери обаче е публикувано извънредно малко. То си има своето оправдание. Голямъ дълът отъ тая кореспонденция тръбва да се съмнта за безвъзвратно загубенъ. Предимно дълът по своя характеръ, съхранен най-често съ моментии, нагледъ дребни прояви въ бурната и рискова на дейност на революционерите, тя или съзнателно е бивала унищожавана или пъкъ е бивала отправяна къмъ лица, които отъ напрегнатото време, въ което съжителите и работъти, не съ могли да иматъ ясно съзнание за особената важност на всички написани до тяхъ редът.

А имало революционери, които съ подържали доста обширна кореспонденция. Тайсът е билъ Гоце Дълчевъ. Родът му на необикновено способенъ и енергиченъ организаторъ го е кирада по необходимост да биде въ жива писмена връзка съ иноземна свои съмишленици, които той е успявалъ да възпламенява за революционна дейност. Главните си грижи за организуване цѣлостна бунтовническа пропаганда Дълчевъ бѣ изсочилъ въ първо време къмъ Шипския край. Тукъ спада и кратката негова учителска дейност следъ бурните преживелици, които предизвикаха изключването му отъ Софийското военно училище. Малко по-късно, като залграничченъ представител на Централния революционенъ комитетъ въ София, той има за първа своя задача устройването на канали, по които да се изпраща тайно оръжие въ Македония. Обнародваните по-долу писма съ именно отъ този периодъ на неговата дейност. Тъ съ изпращани до Никола Зографовъ, часовникъ въ Кюстендилъ, родомъ отъ Велесъ, довърено лице на Революционната организация.¹⁾

¹⁾ Въ своята спомени Гоце Петровъ твърди, че Гоце е ималъ въ Кюстендилъ за свое членът, къмъ когото се е обращавалъ на частна нога, Димитър попът Георгиевъ (вж. Спомени 49). Същото попът и Хр. Сидликовъ въ книгата си „История на македонските освободителни борби“, въроятно извън основа на твърдението на Петровъ. Въ същностъ най-дълът редът пише на Гоце въ Кюстендилъ, чрезъ което той е извършилъ изцяло тази работа по клъца Шипско-Кочанско, е билъ Никола Зографовъ.

Градъ Кюстендилъ, благодарение на своето мѣстоположение, бѣ единъ отъ най-важните пунктове за тайна връзка съ вътрешността на Македония, особено съ Шипско-Кочанския край. Писмата разкриватъ предимно грижите, които се полагатъ отъ Дълчевъ на тайното нъоръжаване на тая македонска покрайнина. Необикновената енергия, вложена отъ Дълчевъ въ тая насока, непрестанните му борби съ редица несгоди, които съ се изпръчвали въ пъти на тая му дейност, на първо място болезненото безпаричие и пенскрено същество на българския управляващи кръгове, проличаватъ въ всички редъ на тия писма. Вънъ отъ това тукъ откриваме и множество ценни податки, които биха били отъ полза за една бдига по-пълна история на македонските освободителни борби.

Надъ всичко обаче стои очароването отъ личността на революционера, станала отдавна вече истинска легенда, отъ прямотата и удариността на неговите слова, отъ пламъка на неговите увлечения, отъ чистотата и благородството на поранните му. Връзките между Дълчевъ и Зографовъ не съ били само служебни. Тъ съ били връзки между близки и задушени приятели. Това проличава най-ясно отъ ония мяста въ писмата на Дълчевъ, където той не се стъснява да заекне най-интимното въ преживяванията си, да заде свободенъ изразъ на колебливите си настроения. Струва ми се единствено тукъ ни се разкриваатъ исконни страни отъ неспокойната натура на революционера, които ни го правятъ още по-симпатиченъ. Тежки, потискащи мигове изглежда не съ били рѣдкостъ въ живота на Дълчевъ. Въ писмо отъ 24 мартъ 1899 година той се оплаква: „ептенъ съмъ оглушенъ, отжалъ съмъ до толкова, щото пишешнето е станало за мене една отъ най-трудните работи.“ Въ друго (отъ 1898 г.) четемъ: „Моето мълчание нелѣтъ го отлава на друго осъданъ на пълната расказация.“ Въ трето (отъ 7 май 1899 г.) неговите оплаквания стигатъ почти до отчаяние: „...тъ съмъ занесенъ!...На що мога да правя, когато има минути, когато човѣкъ представлява единъ днишушъ се трупъ, безъ да има въ него вѣно душевно! Дали не пъромъ къмъ...“ Това съ били времени душевни настроения, които бързо съ бивали преодолени отъ силната натура на бунтовника. Знаменателни ще останатъ следните думи на Дълчевъ, които така и рѣзко го очертаватъ като човѣкъ съ морална здравина и непоклатима устойчивост на характера: „Нъ силенъ съмъ ще победя всичко, осънътъ една съвѣтъ.“

Дълчеви писма съ публикувани до сега малко. Две писма, отправени до Никола Малешевски, бѣха публикувани въ факсимиле доста отдавна отъ П. К. Яворовъ въ книгата му „Гоце Дълчевъ“. Други две писма, единото отъ които въ факсимиле, писани до Иванъ М. Беденковъ съ псевдонимъ Асенъ, бѣха публикувани отъ Л. Томовъ въ „Илюстрации“

ИСТОР. АРХИВ.

Илинденъ, год. IV, ил. 6, стр. 6—8. Едно доста дълго писмо до Караполовъ бѣ изнесено въ „Сборникъ Илинденъ“. (Издава македонското студентско дружество Вардаръ) год. 1926, стр. 15—20. Между писмата, които се публикуватъ по-долу шестъ съ писани съ шифъръ. Това не е шифъръ, който Гоце разкрива на Зографова въ писмата си отъ 24. III. 1899 год. (вж. по-долу). Благодарение на обстоятелството, че върху едно отъ тези писма датата е написана съ обикновено писмо, но отъ друга ръка, нѣроятно отъ получателя Н. Зографовъ, можахъ съ малко усилие да разчета шифъра и предлагамъ по-дому писмата въ напълно отключена форма. Доста отъ писмата носятъ подпись Ахилъ, псевдонимъ, съ който е билъ известенъ Гоце Дѣлчевъ между другарите си революционери. Истинските имена на останалите псевдоними, главно имена на селища, доколкото бѣъ возможно да бѫдатъ разгадани, се привеждатъ подъ линия.

Господинъ Зографовъ

1896 г.

Бърза да Ви извѣстя, че прѣдметното писмо отъ Васъ ги приехъ. 10 лева ще проводжамъ идущата недѣля. Не можъ да Ви пишамъ надълго, защото нѣмамъ време. Пишете ми да чакамъ инструкции, а не ми пишете да ли ще могътъ ни помогнатъ съ оръжие отъ тамо. При това азъ не се водятъ отъ никакви инструкции, защото знамъ много добре, че тези които пращатъ инструкции могътъ да решаватъ въпроси относящи се до тамкашното течение на работите, а не и тукашното. Пишете ми, че Г-нъ Чакъровъ не ми праша револвери, защото нѣма патрони. Нима той не може да проводи свои, като знае, че азъ всѣкога съмъ въ опасността и безъ него не можъ никадъ да се движамъ. Момъкъ бѣше ми далъ преди 3 недѣли писмо за Васъ, което и проводихъ още тогава, да ли не сте го получили не знамъ. Отъ Раздоловите книжки има повече отъ 100. Пазете и Кюстендилъ да не се разгласи за съществуването на нашата поща. Поздравлявамъ Ви момъкъ. Идущата недѣля ще получите отъ него писмо

Съ братски поздравъ
Прищина¹⁾ 1896 г. 2 януари Ахилъ

П. П. Тукъ приключеното моля, прѣкладайте на пощата като го турите въ другъ пликъ и напишете същия адресъ. Съвдете ме ако знайте, къде е Чакъровъ.

¹⁾ Псевдонимъ на гр. Щипъ

Върху визитна картичка: Никола Наумовъ
Редакторъ на в. „Право“

Прателю,

Днесъ ти пратихъ писмо, иъ едно забрашихъ да ти пишъ, което е най-важното. Пиши на Петъръ¹⁾ въ недѣля непремѣнно да прати човѣкъ и два коня.

¹⁾ П. Димитровъ

София 1896 8/II

Твой Ахилъ

търговецъ отъ Прищина

Конетъ трѣбва да бѫдатъ съ човѣкъ

Същия

Бай Никола

Пристигнахъ благополучно, макаръ и отчаяно да се борихъ съ студъ и снѣгъ. Нѣмамъ време да ти опишамъ пътуването ми, иъ ако въ такъвъ видъ си пътувалъ, ще можешъ си представи какъ съмъ прѣкаралъ. За сега нѣма нищо освѣтъ убийства и обезчестявания. Распореди се за поскорошното провождане на останалите тамъ вѣщи; ако доджъ други, нито 2 дни недѣли ги държи. Съобщи Т-ву, че съмъ пристигналъ — Камитъ по скоро нека се направиътъ, ако не ги правятъ тамъ, пиши Т-ву да поръжи отъ Варна.

Много ти здраве отъ момъкътъ.

Прищина 1896 20. II Съ братски поздравъ

Ахилъ

Бай Зографский,

Преди всичко поканвамъ те по скоро да проводишъ камитъ и още ако съмъ останалъ въ твоята кѫща 8 екземпляра „Биографията на Левски“ при моето заминаване, проводи и тѣхъ. Каквото има за сега това провождай, иъ гледи по важните материали по скоро да доджътъ. Всичките вѣщи провождани добре ще бѫдатъ, ако се минорлидатъ. Въ Еф. К-нъ има една шапка на Г. Ив. донесена отъ Чакъровъ; частъ по-скоро да се прати; иъ ако се може да я размѣните съ нѣкоя офицерска или джандарска. Прати ми съмѣтка за камитъ. Пратихъ ти още 2 наполеона, колко ще искашъ още ще ти пратя до путь. Много съмъ разсѣянъ, не можъ ти пишъ.

Поздрави всички ни познати.

Прищина 1896 12. III. Съ братски поздравъ

Ахилъ



Братъ,

Получихъ писмото ти, както и поржанинъ устрои икони съдебни по младия момъсъ, заминялъ насконо презъ вашенско. До тоя часъ чакахъ съдебния отъ К-не за въпросната личност, иль за склонъ не сѫ пристигнали. Азъ доколкото знамъ най-отличителната черта на казаний господинъ е, че очитъ му кривы, кривогледъ, затова, види се и се именува Кийоръ Шапенъ. За Чакжровъ не можъти да съмъ за сега никакви съдебния, а ше кажа, че изъ просто съмъ силно възмутенъ отъ неговите шарлатански постъпки. Каждъто е минялъ безобразно лягатъ проститъ хорица, въ икони и други мъста раздѣлилъ хората на парти, дезорганизиралъ пощата, съ една дума той напътваше е подълстуваъ — ще си видимъ смѣтката при една лична срѣща... Пратенитъ три на полеона се повърниха назадъ, защото не се намѣрилъ човѣкъ да ти ги донесе и още страхувайки се да не попаднатъ въ ръцетъ на Чакжровъ.

За сега толкоъ, пиши ми кждъ се намира.

Съ братки поздравъ

Прищина 1896-г. 25/V

Ахилъ

Никола,

Нещѣ да те мѫжъ утрѣ първия денъ отъ празницищъ да гълташъ шифровано писмо. Писмото, въ което бѣха приключени и онѣзи отъ С-въ и П-въ, получихъ както и понаприжната картичка. Писмото на П-въ не ми направи впечатление, защото то ми бѣ известно, та и това бѣ прѣката ми да заминя въ Дупница. Отъ ишколко дни насамъ мѫжъ се да се промъжжи до най-високото място, отъ което място е и понѣмѣно да се узнае истината. Колкото за писмото на Сарафовъ, нѣма какво да кажа, а тѣ подканяни щомъ получишъ настоящето и ведната поине съ една картичка да ми пишишъ адресътъ му, за да му пишъ направо.

Вѣрвамъ стоката испратена въ дѣвъ коли да е стигнала благополучно. Много се възмущавамъ отъ гамиската подвижност на Н-ки, бѣди малко потърселинъ, единъ само гледай, щото стъснитъ постъпки да не наруши вѫтрешния редъ.

Съ идущата поща ще пиша и за Прищина. Незнамъ щото се бавихъ поавинитъ хора. Щомъ стигнатъ съобщъ ми, честитявамъ Ви Рождество Христово.

София 96 г. 24/XII

Съ поздравъ

Ахилъ

(шифровано)

1897 г.

висока¹⁾ деветдесет и седма илинадесети февруари дружѣ писмото ти приехъ на време радваши ме со известието за препращанието на дѣлгите — колкото за паланечкия каналъ ше требва да се исква чак тамъ но туй да оставимъ за по кжно — а сега да гледамъ и дупничкия, който впрочемъ е готовъ но оште не сме почижли да пренасимъ — единствената пречка е беднотата която много бѣрка да можемъ да уредимъ пренасанието до дупница затова ше чакамъ всичката сума която остава во тебе или ти самъ да я донесеш или пакъ ако не додеш скоро препрати я по некого — ако додеш скоро веднага ми скобиши за да не отлагтуваш на некъде неделѣ забрави оште и да вземеш отъ кантарджиите вештите долни дрехи за гиорге па везабавно да ги препратиш, защото горкия нема со какво да се преоблече — псеадонимите на кратово, паланка и пехчено сѫ по редъ: бояновци, прешово и дечани. До редакцията на странджа е писано само че при от欠缺ствието на редактора не могатъ се оправи работите — што стана со кипровъ дали оште не е турен во клопката — отговори ми — ако е възможно по скоро парите ми проводи — те течатъ като вода по изворъ за приходи никакви

с братски поздравъ

Ахилъ

(шифровано)

висока седми март деветдесет и седма година, Никола обештахъ ти се оште со първа поща да ти проводя исканото полномоштино но ето и втората ше ми нее да получишъ полномоштното — надевамъ се со третата поща ше го получишъ твой като по време ше вземъ мерки а не както до сега да зависи отъ маловажни причини — днес говорихме со никола ишановъ да се пратятъ отведиши около петстотинъ дѣли че да видимъ колата сѫ вече хванати гледайте вия во найъ бързо време да и прехърлите на границата по трите посоки: коприна ветрен и саждени — ако не е дошелъ отъ тамъ човекъ пиши ми веднага за да можемъ се распореди — во паланечко непременно да има по голема сума големците много штедри се показватъ вчера испратихме такжна сума и во дупница взелъ сѫмъ една машина за хектографирание ше и проводимъ презъ ветрен во солунъ но нека да видимъ може заедно со нея да пратя и практъ за който сѫмъ ти говорилъ.

Гледи по скоро да се пратятъ дѣлгите — со поздравъ

Ахилъ

¹⁾ Пославохъ на София.



(шифровано)

Никола тук приключвам желаното от вас пълномощнико — както виждаш самото пълномощнико е во много стеснена форма, когато за наскречие на другаритѣ требаше нещо по обширно — но за жалост листът е во много малък формат — при показванието на листа пази се да не попадне на слаби очи со тесен акъл — че вместо вежди да вадим очи. Вчера испратихъ една сума от около двесте или двесте и петдесет не помнишъ видно с тех и мартини гледайте повече от сто да прокарате во паланечко — не ще съмнение ще има нѣкоя пратка и во конянско презъ сажденик — тези дни мисля да идъхъ към тракийско и преди да тръгнаш ще пратя една голема кутия която ще препратиш во гилъни незабавно — ще проводяш още един револвер со сто патрони за груев и две ками едната за пелаги(—) во радович а другата за груев — след моето тръгване от тук ще лишиш из брати иванови да ме известятъ че има съобщение отъ куманово как до сега не е бил пренесен всички динамит а само около осемстотин и седемдесет и четири кила и че добре ще бъде да заминяш во сърбия — освен туй во същето писмо ще ми известиш как до сега всички прах е прекаран по сто кила по малко отколкото из съм ти писал тоест вместо седемстотин и осемдесет и две само шестстотин и седемдесет и две кила ако има некон писма препрати ги незабавно.

София 97 г. 9/III

со поздрав —

Ахилъ

(шифровано)

9 четирицадесети март никола из отказах се да отидам към тракията защото гиоре петров тръгнал за тук пък ще мине през цариград иарна и некои места отъ по-граничната тракия — страшно си любопитея момак бейли постоянно ме питаш дали съм ходил при стойлов — не съм ходил — завчера се пратихъ за варенско около 361 джиги па и днес се мисли да пратят около четиристотин — искаи сведения колко съм пристигнал по гилъни и прешово — ако е отворен каналът през църварица прати и нататък некон товар — когато стигне гиорето тук ще имам веч възможност да отивам пак влакът не само из пограничните станции — какви въпроси си ми задавал не помниш пък и... здраве ар-

¹ Писмото не има дата. Но очевидно трябва да се отнесе по време на съдържанието предишното. Това се разбира отъ отказа на Дълчев да замине въ Тракия, след като уведомява въ писмо отъ 9. III. 1897 год. приятеля си, че има такова панърение.

живата да я претърсам вештите изпратени по раздолов требва да съм стигнал — разпореди се за разширението на револвери ште иззема когато стигнат отъ евтините — брошка ще ида сега да купя колкото за тримът ништо не знае со братски поздрав

Ахил

пиши на братя иванови като че ли не знаеш де съм

Георге и Никола,

1898 г.

Писмата и на двамата ѝ получихъ съмъ на пръвме. Моето мълчание всъщност го отдава на друго осъщъ на пълната разкопакия. И сега даже, като ѝ пишъ, понече мисля кого да пиня и да го ударя 15 стотинки. Ако не намърж ръшавамъ неплатено да ѝ пратя настоящето — недълът ми сърди бе човѣци, не ми знайте положението. Не стига безпаричното, което за менъ не представлява никаква болѣсть, иъ което спира всичките функции, ами отъ влакъ ии денъ не минава отъ да не ни довесе пощата (било правителствената било нашата) един отъ друго по жестоки известии. Въ Кратово уловени Христомана и Конче отъ Дъдино, за които има съобщение да съм станали прѣлатели. Думевъ и Гочевъ арестувани ужъ по прѣлателството на горните лиза-ма (?) — бакалинътъ Георге Ивановъ освободенъ отъ Ха-фъза; извѣрно съ благи задължения. Въ Конче Тодоръ Стан-ковъ и другаритъ му Георге Турчето и Василь Юрука уло-вени отъ властите, има дума последните двама да съм поч-ишли за прѣдаватъ — подъль съйтъ!... И кой знае още що работи има, които ние не сме ги чули!

Георге, ти искашъ да додешъ тукъ, за кюто и ме за-питвашъ. По моему по добъръ полобна мисъл да не се роди въ глава, а како ли да направишъ това. Сѣди си, брате, че ще почнешъ да викашъ ела зло, отъ тебе по зло имало. Не-стига дѣто не можемъ да ти платимъ нищо, иъ извѣстявамъ ти, че ако додешъ и съ единъ левъ мащаръ не ще можешъ да му се нарадвашъ, ще ти се нахвърлимъ като вълци. На-да ли е изпитвалъ нѣкоя другъ тъкътъ гладъ като менъ — разкопакия, разкопакия и пакъ тя. Жаль ме е много дѣто на-бабата на могъ да й пратя 10-на лева. Голъма добрина бихте-направили, ако можехте отъ нѣкоже да й намъртвътъ 10 дена — Много ще ви благодаря. Нека да върви така, че да видимъ, кой ще побѣди ния или разкопакията. Никола, вземи конътъ отъ Глигора, като му дадишъ и единъ силенъ Конфусъ, па-го предай на Ангелъ. Съ Миро отъ Ветрѣнъ ако можешъ ти да се расправишъ, по какъвъто и да е начинъ, не исключавай и



грубия, расправи се, ако не ще остане, когато азъ се срещнѫ съ него. Върховиститѣ тукъ и тѣ сѫ се раскаапали. На краятъ на идущий месецъ ще свикатъ конгресъ. Споредъ отговорите на Ляповъ изглежда малко дружества да взематъ участие. Кое полза бе брате! Бждете бодри, не изгубвайте куражъ. Кое царство не се раскаапало, безъ да има предъ себе си врагове съ положение, каквото е нашето. Ний сме силни; защото и това което имаме е насочено противъ турското царство.

Здравѣйтѣ

София 98 г.

Гйорче Петровъ щѣль да прати револвери, когато про-
даде твоя

Гйоргие Дѣлченъ

Слажи

Никола,

Всичкитѣ до сега испратени отъ тебъ писма съмъ ги по-
лучилъ. Недѣлѣ се сърди, че до сега нито единъ путь не ти
писахъ. Страшенъ хайлазълъкъ ме е нагънялъ, който, както
ниждашъ, забравилъ съмъ вечъ да пиш. Пъкъ и хайлазълъка
ли е само?

Съ едно отъ послѣдните писма ме запитваше да ли съмъ
прѣдалъ всичкитѣ вѣщи на баща ти, испратени чрѣзъ менъ
по Наковъ. Би се слѣдвало веднага да ти отговоря, че ей
тѣй дойде работата, че чакъ сега ти отговарямъ, като искамъ
да вървамъ и баща ти да е писалъ по рано по това. Ето
какъ стой работата: Наковъ още първата вечеръ ме намѣри
и ми каза, че ималъ нѣкой вѣши да ми прѣдава, за да ги
даджъ на баща ти. Следъ малко прѣдале ми дѣлъ кутии, а
за други не знамъ чо ми каза. На другия денъ се научихъ,
че Наковъ заминялъ, безъ да знаишъ за кждѣ.

Когато доде баща ти съ едно твоѣ писмо, тогава узнахъ
какви още вѣщи останали въ Наковъ. Като предполагахъ да
ги оставилъ въ Чакъровъ, потърсихъ ги отъ него, указа се,
че и тамъ не само не оставилъ, ами нито е загатнѣлъ. На-
вѣрно ги е забравилъ съ себе си. Незнамъ нито азъ, нито Чакъровъ,
въ кое село е учитель, за да му пиш. Ако знаешъ ти
пиши му.

Що е направилъ до сега Мито, не е ли заминялъ? Ан-
гелъ навѣрно ти съобщи, че рѣшихъ да прѣстанемъ врѣменно
да работимъ съ Винница. Утрѣ или другия денъ ще пратъ
писмо за Развигоровъ, нѣ чрѣзъ Винница, а направо за
Кочани.

Много съмъ разсѣканъ, не можъ повече да ти пиш. Съднахъ ужъ и за другитѣ кардаши да пиш; нѣ нека се
задоволимъ съ едно много здраве и да имъ напомня, че

требваше поне една картичка до сега да пратятъ — ептенъ
онѣмѣхъ. Ако има нѣкой отъ тѣхъ да прави кондури нека
иземе избрка, па да я прати тукъ, за да му прави Митката
Иосковъ кондури — по ефтини и здрави.

Тукъ приключеното прѣдай на Янаки, до когото отъ
нѣколко испратени писма само едно е получилъ.

Поздравъ на всички исключая и Гйорета.

Гйорги

София, 1898 г. 13 октомврий.

Никола, Ефремъ¹⁾

1899 г.

Приносящия настоящето чичото Гаврилъ извади паса-
порть, за да си иде. Дадохъ му пѣтни. Дайте му вия малко
куражъ, защото много го е страхъ. Пратете ми веднага по
нѣкого З чейрека отъ бѣла меджидия, които да сѫ много чисти
и ясни. Отговорете ми на последното писмо.

София, 1899 г. 1 февруари

Съ поздравъ

Гоце

Колайдо

При настоящето приключвамъ ти и единъ банквотъ отъ
сто (100) лева златни; които сѫ прѣдназначени исклучително
за кирия при прѣнасянието на патроните отъ София до
Кюстендилъ и отъ тамъ до Църварица; затуй задръжъ ги
въ себе, ти постѣ да не си имаме главоболие и за нѣколко
лева да бждемъ питимни чо казватъ. Воли и точна смытка.
Отъ сега нататъкъ прѣнасянието отъ тукъ ще стана отъ
 наши колари, така щото не ще има нужда да прибѣгваме
други лица. Първия путь ще изпратя съ колата двама, отъ
които единия ще доде по напрѣдъ, за да ве прѣдизвѣсти.
Зашо пъкъ до сега не си ме извѣстилъ за пристиганието на
десетъ каси (санджка) чрезъ Манчо? Писмото по Якимовъ
приехъ.

Много ме очуди запитването на Ангелъ и Манчо да ли
Такеджинъ е въ Македония! И то не бѣ запитване, а просто
тиѣрдение, че той е тамъ. Отъ кого ли се е разгласило?
Нѣма ли да туришъ край на тѣзъ наши диарий да гласимъ,
кой калъ е и шо върши? Шо мълчи Ефремъ? Ще докаратъ
ли Васе и Тоде коне за прѣнасяне на патроните отъ Цър-
ли Васе и Тоде коне за прѣнасяне на патроните отъ Цър-



¹⁾ По всѣки вѣроятностъ Ефремъ Чучиковъ

варица за вътръшность? Писмата адресирай до „Прилепски ханъ“ за Гоце.

Съ поздравъ на всичца ви, а не забравяй Райна и Любето па и Стария.

София 99 г. 10 февр.

Гоце

Никола

Вчера испратихме чръзъ Манчо 16 каси патрони, а днесъ ще пратимъ пакът чръзъ същия още 8. Дадени сѫ наставления на колара, щото още когато се намира вънъ колата да извѣсти на Манчо, та по такъвъ начинъ да може тебъ да извѣсти, за да откарате колата право въ къщата. За всичко разпореждай се както знаешъ. Нѣма ли нѣщо отъ вънре?

Поздрави всички

София 99 г. 2 мартъ

Съ поздравъ

Гйорги

Р. Р. Кирията е 18 гр. на стотъ ока. Нищо не пишишъ за башата на Васе

Съжди

Никола,

Утръ ще ти пишъ по дълго писмо, въ косто ще приключва и едно за Гиляни. За сега съ настоящето ще те подканя да укажешъ съдѣйствие на Бабамова въ всичко. За да замине вътръ изъ мисликъ подобръ ще направи да почака, та когато пратимъ и вѣстници съ тѣхъ ведно да преведжтъ и него, макаръ и да закъсне. При това ако замине сега, много по не сигурно ще биде изтуването му, отколко, когато има пазаръ въ Гиляни и Бания. Поздрави на всички.

София 99 II/III

Съ поздравъ

Гоце

(на същия листъ)

Никола,

Бѣхъ съ намѣрене да ти пишъ подълго писмо и едно такъвъ за Гиляни, обаче, като не намѣрихъ свободно време, ще остане съ настоящето само, съ което ще ти явя, че още осемъ сандъка патрони съмъ купилъ, които тѣзи дни ще ги пратятъ, та вижъ разпореди се да ги стоварите и да ги прѣпратите или къмъ Цѣрварица или къмъ Вѣтренъ. Утръ

ще ви пратятъ и вѣстници броятъ на вързопитъ не знамъ, чъмъ знай, че измежду тѣхъ ще има и единъ вързопъ подъ № 79, който е предназначенъ за Солунъ, за косто ти пакъ съ едно писмо до Гилянци да имъ пишешъ и то непрѣменно да го прѣпратятъ. Останжлийтъ пакъ (вѣстници) да ги распредѣлятъ така шото една трета част да пратятъ въ Малешевицата, а другите $\frac{2}{3}$ за Гиляни Прищина и Бания.

Пиши на Гйорги, че търсения антимонъ и тукъ не намѣрихъ, чъмъ съмъ поръчалъ чакъ отъ Вѣна, който ще доде най-късно следъ 6 дена. Нека се погрижтъ да испратятъ и единъ капътъ, за който е станалъ въпросъ между ни.

Кажи на бабата, че се срѣщаха съ сина й и че не остава друго нищо, ами да стане самичка да доде тукъ, за да се разбере иъ полнъ работата. Нека доде непрѣменно. За да се намѣри и азъ тукъ, нека дойде въ петъкъ. Ти ми телеграфирай, когато потегли. Утръ заминавамъ за Самоковъ.

Поздрави всички

твой Гйорги

Никола,

Сетиѣ поиече ще ти пиша, а сега се ограничавамъ само съ туй, че прѣдоставамъ тебе грижата да прѣратишъ пристигащето съ бабата момиче, Мария баба Цѣвтина, родомъ отъ Виница, въ селото й. Вижте съ Ангель, намѣрете иѣхъ разкираджия и я проводете по скоро. Кирията и другите разносчи плати ги ти за наша сѣмѣтка. Недѣлите я задържа много, а гледайте по-скоро да я пратите. Тя може да иде и въ Ангель да живѣе, за да биде станта праздна за желѣзаритъ, които ще доджъ утръ или другия денъ.

Утръ ще пратж пари и за Зафировци и за другите. Кажи на Ангель да внимава, че либералитъ сѫ такива само въ лжитъ. Нека се прѣнася по възможностъ най скрито. Байо ти Радославовъ тукъ е обѣщаъ, а тамъ е испратилъ, види се, добритъ распореждания за конфиска. На добъръ имъ часъ — честита имъ ржка. Това е сентето. Не консерваторска византийщина има тука, а напротивъ либерализма ианска отъ поддржателитъ си курвииската тактика, която, както се вижда съ голѣма вѣщина ще я приложжъ. Е, що да правишъ, когато трѣбва да се гледа доброто на вътрѣшнитъ.

Поздрави всички. Поздравяватъ те всички

Гоце

1899 г. София 23 мартъ

ПИЛ. Ф. 221. 11. 1. 6. 22
ПОДДЪРЖАТЕЛИ

София 99 г. 24/III

Никола,

Писмата пратени по бабата и това по пощата получихъ, и нъ отговоръ нико на едно до сега не съмъ пратилъ — знаешъ защо? — защото ештенъ съмъ оглупелъ, откълътъ съмъ до толкова, щото пишението е станало за мене една отъ най-трудните работи — санки масата е нѣкакъ катеринически тези.

Съобщавашъ ми, че окръжниятъ управителъ е прѣдписалъ на окръжийския да прибере патроши. При все и да имаше обѣщания отъ тукъ, за да ги освободятъ, пакъ не ме очудва горното съобщение — горко на грѣшните парички дадени за купуването имъ; а тъкъ на наивните, които никога не могатъ да се освободятъ отъ надѣждитъ си, че ще се намѣри поне едно правителство, което, ако не друго, баремъ не ще бърка на революционните приготовления на вътрешното население. Да, нима тъ сѫ прѣстълци? Пази боже! Патриотическа дългътъ имъ налага, когато сѫ въ опозиция, да пълнитъ вѣстника си съ статии пламенни и по революционни, отколкото сѫ ония въ самитъ революционни вѣстници, а отечественътъ дългътъ пъкъ диктува, когато посемъ управлението въ ръцетъ си, да апелиратъ къмъ патриотизма на всички истински патриоти и да въспишватъ благороднинето. Който не разбира, който не иска тъкъ да слуша, нека знае, че има цѣръ за него. Конфискуването на патроните е прѣдговора на онай драма, която въ скоро време, вѣрвамъ, ще почне да се разиграва и краятъ на която още отъ сега може прѣдвидѣ. Голѣмецътъ не е тукъ та нищо по това не може се направи.

Момичето на баба Цеѣта трѣбва снощи да е пристигнало съ бабата Дона въ града ви. Ако до сега съ Ангель не сте се погрижили да намѣрите кираджия, за да я прѣведе и я отведе чакъ въ Винница, никакъ по скоро да стане туй и разноситѣ ти ѝ плати.

Пишишъ ми за пари. Пуститѣ му пари! Какво да се прави и азъ самичкътъ не знамъ, още повече когато самъ знамъ, до колко сѫ нуждни и че безпаричието ще бѫде причина да изгубимъ нацънното за нашите дѣйствия време. Благодарение, че сега се намиратъ у мене, изкаръ и чужди, испращамъ ти по приносящия настоящето, нашъ бай Петъръ, осемъ наполеона, които гледи да ги употребиши при най-голъмо ограничение на нуждите, като не забранишъ да платишъ отъ тѣхъ и дългътъ на Зафиръ и Тасе и още да дадишъ на Ангель за сега 1 наполеонъ за дома му.

Ами я ми кажи що направи съ докянътъ, който е билъ гледанъ отъ тебе и другара на железара Велко Миковъ? Той, Велко, утръ или другия денъ ще доде, та ако не си го хваналъ, когато доде хванете го вѣнчага и да го отвори.

Ще испрати по него и антимонъ за Георги Ивановъ.

Ето ти и азбуката, съ която кореспондирамъ и ще кореспондирамъ съ вътрешните:

b	s	j	g	d	c	z	ш	ф	q	і	w	в	и	н	п
а	б	в	г	д	е	ж	з	и	к	л	м	и	о	п	
г	е	f	o	л	і	у	v	r	х	т	k				
р	с	т	у	ф	х	ц	ч	ш	щ	я	ж				

За пренасянето на пушки, както е по добре, твой направете, само че кажи на Ангель да бѫде по възможности предпазливъ. Поздрави Райна, Любене, Ангель, Георге и всички приятели. Много ви здраве отъ стария (чио Петъръ) — Ризо

Съ поздравъ

Дѣлчевъ

Никола,

Чакъ денесъ пращамъ по колара, приносящия настоящето Димитъръ Гочевъ родомъ отъ с. Батановци, всичките желѣзарски инструменти, оставени отъ Велка. Цѣната на кирията, която оставамъ вие да я платите, е 17 гр. на стоприята, което има дѣлъ за Андонъ велешанецъ, който работи по линията съ другите, има още и разни кондураджиински алати за Гоце х. Дѣлчевъ и другара му Доне Поликраповъ. Поздрави Райна, Любене, Георге, Велко и всички приятели.

Пиши ми, какъ сте нарѣдили съ Велко работата

София 99 г. 29/III

Съ поздравъ

твой Гоце

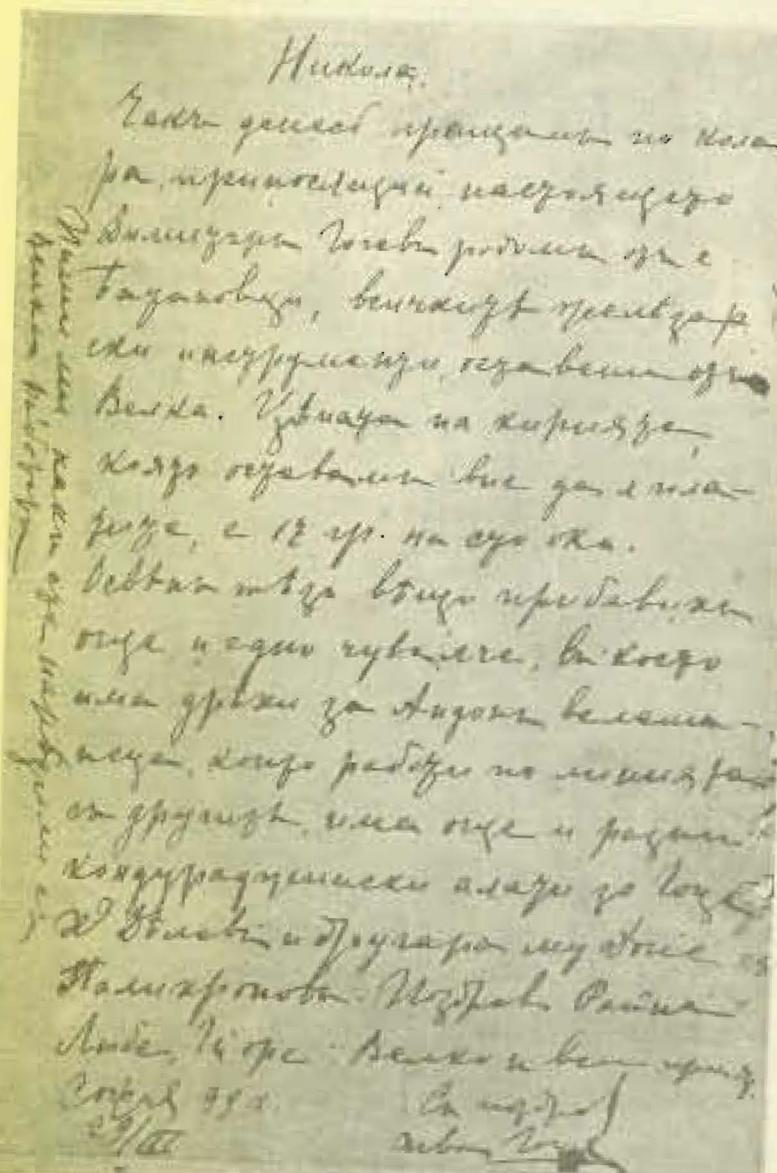
Никола,

Отъ дълго време нѣма нищо отъ тебъ, нито пъкъ отъ вътрешността. Шо направихте по избора делегатъ въ конгреса?

Отъ Никола Малешевски получихъ писмо, въ което между другото запитва ме да узная да ли Никола Русинчето

ЦЕНТР. ГРУЖ.
ИСТОР. АРХИВ

тебъ, въ случай не е тукъ и да ти събрих шинамашето за него (русинчето), че искалъ да замине въ Малешевско, та да можешъ му попрѣчи.



Виждъ узай дали не е тамо на дай му единъ добъръ
общество щото да не помисли още единъ пакъ прѣзъ Кю-

стенлиль. Ратничитъ ги с наподобъ господъ. Щастлива Македония!!

Много здраве на Райна, Любче, Васе, Тоде, Ангель Гьоре и всички

Гоце

София 22/IV 99 г.

Никола,

Писмото отъ Велко получихъ, нъ поръчката не се наема да я испълня, защото иска ми се, не 2 лева най-много, както ще ми се пише, а $3\frac{1}{2}$ гледосани и 3 негледосани, тръбни иъ диаметъръ 5 см. Отговорете ми, що тръбва да направя. Тукъ приключвамъ едно писмо за Георги Ивановъ, за когото испратихъ още и книжката шпионинътъ. Распорѣди се да замине веднага Ангель и да поръчи на куриера да ги прѣдале право въ ръцътъ на Георги. Ако иска Ангель може да чака и отговоръ. Нека не те удивлява това. Пишъ му, защото го желаятъ щипъни, а увѣренъ съмъ, че писмото ми не ще му повлияе. Бели книжката (шпионинътъ) ще му завържи чакръка до нѣкаждъ. Непремѣнно ти му я прати

Поздрави всички. Пиши ако знаешъ нѣщо ново отъ вътръшността

Съ поздравъ

София 7-ти май 99 г.

Георги

Всичкитъ брошури ги прати — 100 и 50 чръзъ кочански каналъ и Малешевиятъ за Винница, ищо друго не пращай.

Същи

Никола,

Писмата ти испратихъ, нъ да ти кажа правото, почти всичко забравихъ, чието имаше важно въ тяхъ — тъй съмъ забесенъ!

Ще ме извинишъ, ако съ тая исповѣдъ ти се представя за човѣкъ най-немарлий въ длъжността си. Па и що може да правъ, когато има минути, когато човѣкъ представлява единъ движущъ се трупъ, безъ да има въ него нѣщо душевно! Да ли не вървяжъ къмъ...

Нъ силенъ съмъ ще побѣдя всичко, освѣнъ една съвѣсть. Прати ми въ най-скоро време тритъ машлихерки, които се намиратъ въ къщата на бабата. — Намѣри срѣдство, ако не до София, баремъ до Радомиръ до Иванчо Неврокопски, като ми, разбира се, извѣстишъ. Вземи и отъ Желѣзаритъ 6—7

ками, ако съм ги направили, на и тъхъ нека да бдят испратени бържъ. Ако нъкъ не съм дошършен, подканни ги най-скоро да ги дошършатъ. Що правятъ Атанасъ и Ицо фигурантитъ. Кажи имъ да живѣятъ по-економично. Пити ги съмъ колко лева доде тукъ Андонъ, на ми пиши.

Не съмъ ли се върнали Ангелъ, Васе и Тодо?

Поздрави Райна, Любен, Велко и другарите въ работилницата и всички други приятели.

Съ поздравъ

София 13/V 99 г.

Гоце

Никола,

Вчера бяхъ въ Радомиръ, отъ където взехъмъ пушкитъ. Нъкъ виждъти, съмъ човекъ, който има съмъ и една гръшка направихъ, а тя е, че имъсто да ти пишъ всичките манихерки да ги пратишъ, азъ съмъ писалъ за три, като предполагахъ да съмъ толкова, а не четири. Ще направишъ труда си да я испратишъ и останката пакъ до Иванчо Неврокопски, като го предупредишъ, че прави що прави да я испрати по нѣкого, защото не може да съмъ да възмъни търпението на града му. Тукъ Комитета не е конституиранъ, защото на офицерите още не имъ е приемата оставката. Кога ще имъ я приематъ и азъ не знамъ? Нѣма ли нѣкоя новина отъ вънтура? Ангелъ не донесе ли нѣкое писмо? Ако не се видишъ вече остава на тебъ и Велко съмъ другарите да уръждате работилницата и другите работи тамъ въ Кюстендилъ. Бомбите съмъ юришилъ, където има и нѣкое сандъжчета съ патрони и други принадлежности струва ми се има и нѣколко мартинки. Желаехъ още единъ пътъ да дадъмъ и уредъмъ всичко, нъкъ не ми се удава възможностъ. Вървамъ, че ти ще съумѣешъ да уръдишъ всичко що съмъ възползвъ на дѣлото. Поздрави Райна, Любен, Велко, Никола, Алексо, Гйорги, Ангелъ, Реджо и всички приятели.

София 99 г. 18/V

Сбогомъ

Гоце

Когато ти телеграфирашъ: „брать ми да дойде тукъ“ веднага нека потеглимъ Атанасъ и Ицо за София.

Същи

Никола,

Получихъ и писмата и телеграмата, нъкъ ме замърхъмъ такъвъ настроение, че не можахъ, нито пъкъ сега ще може да ти пишъ нѣщо положително.

Гйоргиевътъ прѣдателства отъ денъ на денъ взиматъ широки размѣри, нъкъ тази работа не може да вървамъ въ

чистотата и на Сарафа, при всичко и да е арестуванъ. Ще повървамъ за него само следъ като го пуснатъ или го осъдятъ безъ да предаде нѣщо, а сега неговото арестуване за мене е примика, чрезъ която да могътъ прѣда и пушкитъ минули чрезъ Кочански каналъ. Тези два изверга на едно възнесъ съмъ, нъкъ що можемъ да му правимъ сега? Азъ съмъ занять съ работа, която не търпи място отстраняване. А какви мѣрки трѣбва да вземемъ? На това ще отговоря, че трѣбва една специална чета прѣзначението на която да е исклучително уничтожението на Гйорги, и то ако не може иначе, да се подпишатъ имъ та всичко живо да изгори. Нъкъ е тоя, който ще извърши това? Ето въпроса, който трѣбва да се рѣши.

Ако можете тамъ да намѣрите такива хора, които да се нагърбятъ съ исполнението на горната задача добре, ако ли не — да се подканятъ Атанасъ и Ицо да вълзятъ съ помощта на Ангела вънтура, та при единъ добре скроенъ планъ да прѣбикнатъ Гйорги.

Добре ще биде да вземете мѣрки за укриванието на пушкитъ прѣнесени въ Кочанско.

Пишишъ ми за пари, а не знаешъ, че така съмъ голь, щото принуденъ съмъ да просмѣя. А пъкъ и въ каква нужда съмъ отъ тъхъ!...

Не може ли Велко да се обърне къмъ другарите изъ другите места, за да го подкрепятъ временно?

Поздравъ на всички

София 99 г. 6/VI

Съ цѣлувка

Гоце

Никола,

Нишо ми не отговори на последното ми писмо. Тука за сега нѣщо особено нѣма. На офицерите приети съмъ вече оставките имъ. Сарафовъ пристигна, чака се и Давидовъ, та днесъ утръ ще се конституира и комитета.

Утръ азъ заминавамъ, та бакалъмъ да ли ще може да минатъ границата. Испрати Атанасъ и Ицо въ Дубница и това да биде въ понедѣлникъ. Нека той денъ вечеръта пристигне тамъ. Тъ да търсътъ Димитъръ Делчевъ, който живее въ Никола Малешевски и да се представи ужъ дохождатъ отъ М-ня (Кукушъ) и посажъ съ себе си нѣкакви поръчки отъ баща ми. Нека нѣкакъ си я уйдурудисатъ. Съ себе си пиши да не взематъ, освенъ ако иматъ пари за по единъ чинъ здрави опини.

Поздрави всички другари, Райна, Любето, Добре и др.

София 99 г. 11/VI

Сбогомъ

Съ цѣлувка: Гоце

ДЕЛЧЕВЪ
ДИМІТЪРЪ
ГОЦЕ

Никола,

Ако да знаешъ, каква неприятност ми създавашъ съ истинното испълнение на онова, косто ти пишъ, сигурно вървамъ, че никогажъ не би простилъ. Не само Андонъ, нъ и Идо не ми тръбаше, когото викахъ само, за да му дамъ наставления иѣкон. Сега Андонъ се връща, нъ вижда се съсъмъ разочарованъ, а това не игнорира да стане съ него, ако не додеше тукъ.

Азъ заминавамъ за вътръшността, та не знамъ да ли ще се видимъ вечъ.

Прѣпращамъ ти новово новопристигнелото писмо, косто азъ не можъ прочетя. Прочети го ти и съдържанието прѣдай Гйорету, като въ сѫщото време и ти самичъкъ да се съобразишъ съ него вслучай има иѣщо.

Гледайте бе джанъмъ, да урѣдите унищожението на винички изродъ. Не дѣйте забрави, че и Сарафа е опасенъ.

Поздрави Раина, Любето, Гйоре, Добре, Нако и всички приятели.

Дай на бабата ако можешъ 20-тина лева.

Дубница 15/VI 99 г.

Съ цѣлувки

Гоце

Кюстендилъ 1900 29 февруари

Никола,

1900 г.

Що правишъ прави, гледи утре порано даже и до обѣдъ, ако можешъ да стигнешъ, че другия денъ да можъси заминя. Повече да чакамъ е невъзможно, а пъкъ има иѣкон вѣщи да земамъ.

Освѣнъ това, понеже мисля да заминя вътре, а искамъ да се срѣтиша съ Васе, Тоде, Тасе, Реджо, распореди се да ги извѣшишъ — ако сѫ близко при тебе да дадатъ заедно съ тебъ, ако ли сѫ далечъ, подкани ги да заминятъ за Дубница направо отъ тамъ нъ да гледкатъ поне нѣтька да стигнатъ, че иначе и тамъ не ще ме памѣрятъ. Нека доде съ тебе и Ангель. Заминаването ми ще биде, чакъ на искочин (сѫмсано).

Ела поскоро. Поздрави Васе

Съ поздравъ

Гоце

Никола,

Искаме да пратимъ една чета, която да обикаля Велешко и Скопско отъ татъкъ Вардаръ, която, за да стигне до тѣзи мѣста, ще иска нашата помощъ по прѣвождането. Тебъ прѣд-

стои да отговоришъ вѣднага при получаванието настоящето да ли ще можешъ намѣри хора, които не само да я прѣвадятъ границата, ами да можътъ я съпроводи прѣзъ иочанско чакъ до ципското ионе до Нѣманци или съ Николеско или пъкъ да може се намѣри хора, които отъ рѣка на рѣка да я препратятъ до казаното място. Отговори вѣднага.

София 1900 г. 15/VI

Съ поздравъ

Ахилъ

Р. Р. Недѣлъ забрави да ни кажешъ едновременно и колко и какво оружие се намира въ васъ за подобна чета.

Сжи

Никола,

1901 г.

До сега не съмъ ти писалъ, защото и азъ самичъкъ не съмъ си опредѣлилъ, какво може да се прави за напрѣдъ. За приятелитѣ, които сѫ тамъ, исклучая иѣколцина ще се подканятъ на частна работа. А ти за сега направи следното: Направи единъ списъкъ на материала, който е принадлежност на вътрешната организация, като (шифъръ) бомби и разни инструменти, пражът, разни патрони, револвери и всички пушки повърнати отъ четите, та да се знае съ какво располага вътрешната организация безъ да се обръща към тухашния комитет и другъ единъ списъкъ на онез материали, които сѫ принадлежност и разполага тухашния комитетъ. Последния списъкъ ще ти послужи при славането на материалите. Материалите и хората отъ комитета които ще додат скоро при тебе. А пакъ първия ще ми требва мен да зная што има вътрешната организация на свое разположение. Въобщте направи едно разграничение на материала (на тухашния комитет и на вътрешната организация). Човекъ, който да замести тебе още не сме определили... (край на шифъра).

Прѣзъ есента баше миниля четата съ която бѣлж и Атанасовци Пазарджиклията и Градоборлията прѣзъ Църваница. Тамъ тѣ оставили пушките си между които имало и две гърцки (едината срѣдна пионерка и другата дѣлга) които сѫ били собственост на двама отъ четниците, а именно първата изъ Атанасъ Димитровъ втората изъ Пане Петровъ. Тѣзи хора искатъ да имътъ се купатъ. Виждъ да ли сѫ отблѣзани въ оставения на тебъ списъкъ отъ тѣхъ, та постъ пиши въ Комитета, за да имътъ се исплатятъ и да стапятъ собственост на Комитета. Тукъ Атанасовци твърдятъ, че наистина сѫ били казани пушки тѣхна собственост.

София 1901 6. май.

Поздрави всички

Гоце

ДРАФТИ

Недатувани писма

Никола,

Всичкитѣ писма от тебѣ и ония отъ Кочани получихъ на врѣме. Отговоръ нито на тебѣ, ни на Кочанци не съмъ пратилъ до сега, защото нѣмахъ врѣме, па има и около 7—8 дена постоянно съмъ на пътъ. Сега даже пишъ ти настоящето иъ трена — тръгналъ съмъ за Дубница, където ще се бавя до вторникъ, затуй въ писмото ми ще блде кратко. Съ приносящия настоящето, нашия богданчалия, прашамъ ти 8 изполеона (б въ банкноти и 3 златни), 5-ти отъ тѣхъ сѫ предназначени за железарницата, а 3-те разподѣли ги за Ангель Тоде и Васе и Раше. Ше трѣбва да дадите и на бабата, ако въ тебе не сѫ останжди отъ поопрѣжната сумъ, какви на Велко да ѝ даде 1 изполеонъ отъ горната сумъ.

Незнамъ, защо нѣма писмо отъ Виница. Що е станало тамъ господъ знае — отъ Криволани получихъ едно писмо съ 5 думи, съ клоето ми се извѣстява, че Гйорги (Ивановъ) билъ раненъ въ Шипъ, вслѣдствие на което, види се, по оплакванията на самия Гйорги, арестувани били Тодоръ Лазаровъ, Помъ, Коцовъ (глав. учитель) и свѣщеникъ Христо Мачковъ, въ чиято кѫща живѣе попъ Коцовъ. Кой го ранилъ, какъ и защо до сега още непознато. Какво ще се роди и туй не знамъ. — ! ...

Тодоръ билъ много истезаванъ. Ако доде нѣкой изъ тѣзи мѣста виждъ да узнаешъ повече подробности.

Какви на Велко да доде да го прѣгледа комисията, та да се освободи отъ тая болѣсть. Даже още утрѣ нека потегли.

Не знамъ Гйорче да ли ти е писалъ нѣщо за взетото рѣшеніе по случай свикнанието на конгреса за избираніе новъ състѧнъ въ комитета. Все се рѣшеніе да си дадѣтъ кандидатурата Сарафовъ Борисъ, Славчо Ковачевъ, Бозуковъ и Даниловъ и двама цивилии (смѣта се да бѫдатъ Д-ръ Шоповъ и търговеца х. Кочошъ послѣдния да бѫде кассиеръ). Ния почти открыто ще дѣйствуваме, ще заявимъ на всички делегати, че ще дѣйствуваме съгласно само съ горната листа и за да се раздие по силно сдружананието между тухашнитѣ и вѫтрѣшнитѣ ще влизатъ въ тоя комитет като редовни членове и двама отъ вѫтрѣшната организация. Да ли ще се изпълни това рѣшеніе, ще зависи отъ делегатите. Погрижи се да изберете виа за такънъ човѣкъ, който ще гласува за горната листа. Можете да му дадите изричното задълженіе щото да гласува за хора, които иматъ довѣрието на вѫтрѣшнитѣ и да можатъ да работятъ съ тѣхъ.

Понече нищо не можъ ти пиша. Поздрави Райз, Любен, Велко, Алексо, Гйорги и пр.

Съ поздравъ
Гоце

Приключвамъ тукъ и писмото отъ внучката ти, която дава доста вѣренъ портрѣтъ за баща си. Благодаря ѝ за услугата, моля, да извини че съмъ причината да испита нѣкоя горченина.

Сджи

Никола,

Поздравъ на всинца ви, желаю честито да прѣкарате празници! Приносящия настоящето с мой добъръ и инименъ приятел и другаръ. Ако случай нѣкой изисква него-вата помощъ по дѣлото, знай че всѣкога ще намѣриши готовността му да я укаже. Въ срѣда ще ви додѣ.

Съ братски поздравъ

Гоце

Никола,

Тукъ приключението 40 лева въ бонове сѫ за вѣстника. Исплатете му баремъ на него да нѣмамъ да даваме. Честита ви нова година на всички ви — кой знай???

Гоце

(шифровано)

¹⁾ Никола повръщатъ по четиридесет листа от вѣстниците за прещово²⁾ понеже от вѣроятъ заключаватъ да не си спрѣл види се оште си замѣтъ со снадбата — имай за правило който и да ме потърси ведѣй го прашта тук не треба да правим тухашната колиба теке — лошо си направиши че си допуснал гиорге да доде оште повече пѣк со други гости но всичката вина иада на тоя който ги испратил чак от софия (— Гйорче Петров) телографирали му денес нещременно утре да доде и ако доде нека ти извести коисте да ги пратим за тях и те разбира се вечер шите пѣтуват за насамъ

Илия момчето што доде тук оставило некакви книги останни во тебѣ прати му ги — купете около десетина ска тѣко сено — дай му на коде пари да си пусне крѣв на кракат

¹⁾ Писмото е изпратено отъ комитетъ Собъръ, гдето Гоце Дѣлчевъ бѣ уредилъ тайната работилница за производство на оръжие.

²⁾ Псевдонимъ на Паланка.



(шифровано)

Никола ето илиа пак се завръща здрав и читав во града — показа ми една призовка уж имал за утре дело да му се разглежда дали не некоя игра!... ште видим — обешта се пак да се върне и то со обещание вътре да иди — а пак ти предупреди димитри и госпожата му в случай ако иска нещо да не се излъгйт да му дадът — отказът да биде по един най неподозрителен начин — какво ште се прави незнам — времето време ли е! човек не може на никъде да мърдне миял нека седе оште докато се исцери дома с поздрав

Ахил